

Dr. Orosz Pál

Ilyen klub a Ferencvárosi Torna Club, nagyjaink emlékezetes évfordulói egymás után jönnek, emlékeztetve minket, hogy nem fogyhatunk ki az emlékezésekből. Ezúttal megint egy legendás játékosra, dr. Orosz Pára emlékezünk, születésének 90. évfordulóján. Vannak, akik ezt a szép évfordulót még megélhetik, emlékezni rá nem a temetőbe kell kijönnünk, Orosz Pál, sajnos, nem ilyen, ő már lassan 10 esztendeje nincs köztünk.

1934. január 25-én Szentesen született, ott kezdett el futballozni, majd onnan Szegedre került, aztán vissza Szentesre a Kinizsihez. Ám az 50-es években Kinizsi mindenütt volt, Budapesten is, akkoriban éppen az volt a Fradi álneve, így az ifjú csatárt 1952-ben átirányították Budapestre. Innentől kezdve hosszú éveken át előbb középcsatárt, majd jobbösszekötőt játszott. A játékára nem lehetett nem odafigyelni, hiszen annak minden mozzanatát átirányította a rendkívüli játékindelligencia, amely jellemezte. Akkoriban finoman szólva sem a Kinizsi - aztán az 1956-os forradalomtól kezdődően újra a Fradi - volt a rendszer kedvenc csapata. Ezzel együtt vagy éppen ennek ellenére Orosz Pál nyert négy bajnoki bronz- és egy ezüstérmet a csapattal, sőt egy Magyar Kupát is, kijutott a római olimpiára, ahol ugyancsak bronzérmet vehetett át. Aztán 1962. októberében, közel a 29. életévéhez nagy fordulatot vett a karrierje. Nem, nem kellett ehhez csapatot váltania, éppen elég volt az, hogy edzője, Mészáros József új feladatkört talált neki. Felfedezte, hogy a nagyszerű fejelőkészsége, a pálya egészét átfogó látóköre, a kitűnő labdaérzéke és rúgótechnikája őt nem elsősorban csatárnak, sokkal inkább fedezetnek predesztinálta. Ebben a szerepkörben kivirágzott, ahogy a Fradi eredményessége is. A szerepkörváltás után két bajnoki címet ünnepelhetett a csapattal és jöttek a nemzetközi sikerek is, 1963-ban VVK elődöntő, majd 1965-ben a VVK döntő. Mit döntő,

egyenesen a VVK győzelem, amely a maga műfajában máig az egyetlen nemcsak a Fradi történelmében, hanem a magyar labdarúgásban is.

1966. nyarán befejezte az élvonalbeli futballt, alsóbb osztályba, a Pénzügyőrhez igazolt. Ám, az Üllői úti fák az ő szívéhez is hozzánőttek, nem tudta őket feledni, 1968-ban szakosztályvezetőként tért vissza a csapathoz. Két év után Marokkóba távozott, ott segítette a labdarúgás fejlesztését. 1973-ban hazatért, a Testnevelési Főiskolán ledoktorált, nem mellesleg, ő volt az első, aki labdarúgásból doktorált, szeretett időtöltésének a doktora lett. 1979-től visszatért Afrikába, majd a 90-es évek elején újra hívta szívének egyetlen csapata, a Fradi, vezette az utánpótlást, majd újra az első csapat vezetésében ténykedett.

A foci-doktori címe mellett másban is volt első, ő volt az, aki a Fradi emlékezetes ausztráliai túráján az első gólt szerezte. Mint ahogy abban is első volt, hogy a labdarúgó szakosztályon belüli vezetői pozíciót örökíteni tudta, hiszen ki ne tudná, hogy napjainkban is Orosz Pál, az ő fia viszi az FTC labdarúgásának az ügyeit.

Mi sem természetesebb, az FTC számos díjjal és kitüntetéssel illette nagyszerű játékosát, 1974-ben az FTC örökös bajnoka, 1992-ben az FTC Aranydiplomása, 1999-ben Centenárium Aranydiplomása lett, közben 1994-ben a klub előterjesztésére megkapta a Magyar Köztársaság Tisztikeresztjét is.

2014. május 12-én hunyt el, azóta csak így emlékezhetünk meg róla, amit mi, az utókor örömmel meg is teszünk.

Budapest, 2024. január 25.